

SCHIȚE DE PREDICI – DUMINICILE PENTICOSTARULUI

1.Despre predică și predicator

Marele scriitor bisericesc Origen folosește pentru prima dată cuvântul „omilie” pentru a desemna o cuvântare bisericească. De aici și materia teologică „Omiletică”, care expune sistematic principiile, metode și procedee, după care preotul trebuie să-și alcătuiască predicile în fața credincioșilor. Desigur, materia de predicat este DOCTRINA creștină, însă, această disciplină are caracterul său propriu în ceea ce privește tratarea temelor, ieșind în evidență grija pentru limba folosită, pentru ținuta, mimica și gestică predicatorului etc. Aceasta folosește metoda monologică, expozitivă, acroamatică în tratarea temei, adică expune tema în fața credincioșilor și aceștia ascultă.

Arta de a vorbi în public nu se naște în om în mod spontan, ci trebuie studiată în școli, în cazul nostru într-o școală teologică. În antichitate, școala cea mai înaltă era școala retorică. După ce tânărul studia discipline speciale, se ducea la un orator vestit și făcea ucenicia vorbirii în Forum. Important de amintit e și faptul că omul imoral nu era lăsat să vorbească în public. Moralitatea era condiție esențială, atunci când te pregăteai să îi înveți pe alții. Ce bine ar fi ca și astăzi, ca celor ce ne vorbesc de atâtea ori pe la televiziuni sau ne dau sfaturi pe rețelele de socializare, să li se aplice un astfel de standard.

Predicatorul instruit într-o școală teologică în cele ale Omileticii, va putea fi un bun cuvântător bisericesc, dacă își va dori cu adevărat acest lucru. Chiar dacă ai talent oratoric, acesta nu poate înlocui munca oratorică, cu atât mai mult cu cât predica nu urmărește doar o expunere seacă a unor adevăruri divine, ci trebuie să educe sufletul creștinului, pentru a ajunge la acele roade ale Duhului: „iubire, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credincioșie, blândețe, înfrânare, curăție” (Galateni 5,22)

2.Rolul schițelor de predici

Trebuie să admitem că ne bucurăm când în preajma noastră avem oameni educați. Educația începe cu cei 6-7 ani „de acasă” și continuă în școli, vreme de 12, 16 sau 20 de ani.

În școli întâlnim multe moduri de predare, ale multor profesori, dar dintotdeauna ni s-a părut mai ușor, atunci când profesorul era implicat în ceea ce făcea, preda cu mult patos, iar, la finalul orei aveam și o schiță a lecției pe tablă și implicit, în caiete. Schițele reprezentau esența lecției, ceea ce era cu adevărat important.

Pentru a fi un bun predicator este necesar să te instruiști mult. Sunt importante memorarea, repetiția, concentrarea, dar și rugăciunea personală și meditația. Nu e ușor a alcătui o predică și e și mai greu să o rostești așa cum trebuie în fața credincioșilor. Cu atât mai mult astăzi, într-o lume atât de grăbită și fără timp.

Autorii au vrut să vină în întâmpinarea elevilor seminariști, dar și a altor interesați, pentru a le face efortul mai ușor, prin conceperea unor schițe de predică, care să stea la baza unui cuvântări elaborate și ziditoare. Schițele încep cu un citat biblic, din care răzbate și tema predicii, urmărind mai apoi etapele principale ale oricărui fel de cuvântare: introducere, tratare, încheiere.

3. Cele trei perioade ale anului bisericesc

Unitatea de împărțire și măsurare a timpului este anul calendaristic. Biserica a rânduit într-un an calendaristic o serie de sărbători, perioade de post, pomeniri ale morților, care se repetă în fiecare an și promovează viața creștină. Spre deosebire de anul astronomic, calendaristic care începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, avem și anul bisericesc, care, după tradiția iudaică, începe la 1 septembrie și se încheie la 31 august. Mântuitorul Hristos este prezent în Biserică în anul bisericesc cu toate cele trei slujiri ale Sale: cea de ARHIEREU, prin care S-a jertfit pe Cruce; cea de ÎNVĂȚĂTOR, de propovăduitor al Evangheliei și cea de CONDUCĂTOR, prin care biruind MOARTEA prin ÎNVIERE și Înălțându-Se la Cer, de acolo conduce Biserica Lui de pe pământ. Simbolic, aceste slujiri ale lui Hristos se reînnoiesc în cele trei perioade ale anului bisericesc:

1. Perioada TRIODULUI – în care se reînnoiește slujirea ARHIEREASCĂ- e perioada de 10 săptămâni, începând de la Duminica Vameșului și a Fariseului și până în Sâmbăta Mare, care are trei săptămâni pentru Postul Mare, (încadrate în 4 Duminici) și șapte săptămâni ale Postului Mare (în care avem alte 6 Duminici)

2. Perioada PENTICOSTARULUI - în care se reînnoiește slujirea ÎMPĂRĂTEASCĂ a Mântuitorului- e o perioadă de 8 săptămâni, care începe cu Slujba Învierii și Duminica Învierii și se termină în Duminica de după Rusalii.

3. Perioada OCTOIHULUI – în care se reînnoiește slujirea ÎNVĂȚĂTOREASCĂ a Mântuitorului- e o perioadă variabilă, ce ține de lumea de după prima Duminică de după Rusalii, până la Duminica Vameșului și a Fariseului din anul următor, în funcție de data Paștilor din acel an.

Putem conchide că nu e doar o comemorare sau un simbol al activității Mântuitorului, ci e continuarea vieții lui Hristos în Biserică spre mântuirea oamenilor.

4. Perioada Penticostarului

După cum aminteam, Perioada Penticostarului e perioada anului bisericesc cuprinsă între Duminica Învierii și Duminica I după Rusalii. Denumirea vine de la cartea de cult numită - PENTICOSTAR, pe care o folosim în această perioadă de mai bine de 50 de zile. Zic „mai bine de 50 de zile” pentru că denumirea de PENTICOSTAR vine de la grecescul „Πεντηκοστή” care înseamnă „cincizeci”; perioada Penticostarului e mai întinsă de 50 de zile, pentru că ODOVANIA Praznicului e la 8 zile după sărbătoare și, de aceea, Biserica a hotărât ca această perioadă să se încheie în prima Duminică după Rusalii.

În Duminicile Penticostarului se citesc pericope evanghelice care prezintă marea minune a Învierii Domnului și arătări ale lui Hristos de după Înviere, precum și pericope care doresc să întărească (prin minunile prezentate) credința în Dumnezeirea lui Hristos. Acestea sunt:

1. Duminica Învierii
2. Duminica a II-a după Paști – a Tomii
3. Duminica a III-a după Paști- a Mironosițelor
4. Duminica a IV-a după Paști – a Slăbănogului
5. Duminica a V- a după Paști – a Samarinencei

6. Duminica a VI-a după Paști – a Orbului
7. Duminica a VII-a după Paști- a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic
8. Duminica Rusaliilor
9. Duminica I după Rusalii- a tuturor sfinților

1. DUMINICA ÎNVIERII

"Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința noastră" I Corinteni 15,14

Tema: Dovedirea minunii Învierii Domnului

Introducerea:

1. Săptămâna Mare – cronologia evenimentelor și semnificația fiecărei zi.

2. Duminica – Ziua Învierii

Tratarea temei:

1. Învierea Domnului – împrejurările și modul în care a avut loc, în relatarea Sf. Evanghelii de la Matei 28, 1-16; locuri paralele: Marcu 16, 1-8, Luca 24, Ioan 20; 21;

2. Prezentarea celor 4 teorii/ipoteze care contestă Învierea Domnului: ipoteza furtului/înșelăciunii, ipoteza morții aparente, ipoteza halucinațiilor/viziunii femeilor și a Sf. Apostoli, ipoteza mitului/poveștii;

3. Argumente Vechi-Testamentare împotriva acestor ipoteze (profețiile: Psalmi 68,25; Psalmi 21,8; Psalmi 29,5; Ieremia 3,52; Isaia 27; Ozia 6)

4. Argumente Nou-Testamentare împotriva acestor ipoteze (profețiile Mântuitorului cu privire la Învierea Sa, arătările de după Înviere și mărturiile celor care l-au văzut după Înviere – Marcu 10,33-34; 16,6; I Corinteni 15,3,7)

5. Argumente rationale (din mormântul pecetluit și păzit, Apostolii stăpâniți de frică nu puteau fura trupul; trupul Mântuitorului a fost străpuns cu sulița și din coastă a curs sânge și apă, semn că moartea a fost reală; Mântuitorul se arată fizic/în carne și oase după Înviere și vorbește cu Apostolii, cu femeile, călătorește cu Luca și Cleopa, îl încredințează pe Sf. Apostol Toma)

6. Însemnătatea Învierii Domnului pentru noi și învățăturile ce se bazează pe ea: Învierea Domnului – cea mai puternică dovadă despre dumnezeirea sa și despre divinitatea creștinismului; învățătura despre nemurirea sufletelor; învățătura despre învierea morților/trupurilor

Încheierea:

1. Învierea Domnului-Sărbătoarea Sărbătorilor, prilej de bucurie duhovnicească, de înălțare și înnoire sufletească

2.Fiecare creștin să devină purtător de lumină, iubitor de aproapele, așa cum ne învață și Biserica: *Ziua Învierii să ne luminăm cu prăznuire și unul pe altul să îmbrățișăm și să zicem fraților și celor care ne urăsc pe noi și să iertăm toate pentru Înviere.*

2. DUMINICA SF. APOSTOL TOMA (TOMII)

"Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut " (Ioan 20,29)

Tema: Îndoiala în credință

Introducerea: Hristos se arată Apostolilor după Învierea Sa, dar Toma nu e de față. Dorința lui e ca această mare minune să poată fi văzută și de el cu adevărat, pentru a fi încredințat. (Ioan 20,25)

Tratarea temei:

- 1.Mulți oameni ar putea să fie credincioși, dar sunt dependenți de dovezi materiale: „nu cred, dacă nu văd !”
- 2.Toma crede și vedem ce credința care vine din rațiune.
- 3.Atunci când crezi, fără a vedea – este experiența pascală marcată de puterea spiritului.
- 4.De unde ne poate veni această credință?! De la părinții trupești și sufletești (familia, preotul, duhovnicul și nașii de botez). Dacă aceștia își fac datoria, atunci se nasc și se formează copii buni și ascultători.
- 5.Totuși, îndoiala lui Toma rezolvă ceva: dovedește necredincioșilor, îndoielnicilor, că Hristos a avut cu adevărat trup omenesc.
- 6.Astăzi, câți oameni nu cad în păcatul necredinței ? Câți nu cred că aici, pe pământ, se sfârșește totul, aici e iadul sau Raiul ! Mulți se smintesc din cauza mândriei lor, dar și din cauza atitudinii unor semeni. Să nu smintim pe nimeni.

Încheierea:

- 1.Să păstrăm cu responsabilitate credința noastră străbună, ferindu-ne de necredincioși.
- 2.Să fim exemplu bun pentru toți oamenii, pentru a nu sminti pe nimeni.

3. DUMINICA MIRONOSIȚELOR

"Nu vă înpăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat!" Marcu 16,6

Tema: Chemarea femeii creștine

Introducerea: Femeile Mironosițe/purtătoare de mir – cele dintâi vestitoare ale Învierii Domnului

Tratarea temei:

1. Mărturii scripturistice despre femeile purtătoare de mir/mironosișe: Maria Magdalena, Maria-mama lui Iacob, Salomeea, Maria lui Cleopa, Ioana-soția lui Huza, iconomul lui Irod, Suzana, Marta și Maria-surorile lui Lazăr (Marcu 16,1, Matei 27,56, Luca 8,3, Ioan 11,1, Ioan 19,25)

2. Scurte biografii (cine au fost aceste femei și cum au ajuns să aibă o zi specială de pomenire în calendarul ortodox)

3. Femeia creștină – urmașă și imitatoare a femeilor mironosișe

4. Femeia creștină – soție, mamă și înger păzitor (ex. Soția Dreptului Iov, Maica Domnului)

Încheierea:

1. Psalmul 127,3 - " Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale"

2. Femeia creștină să se inspire din pilda femeilor mironosișe, care sunt pentru noi nu numai exemple de urmat, ci și rugătoare în fața tronului ceresc, mijlocind pentru noi în a primi puterea de a-l mărturisi cu tărie pe Hristos Cel Înviat.

4. DUMINICA SLĂBĂNOGULUI

„Doamne, nu am om...”

Tema: Povara singurătății

Introducerea: Scăldătoarea Vitezda – loc de vindecare. Mulți s-au vindecat, pentru că nu ar fi stat nimeni acolo , dacă nu s-ar fi întâmplat minuni. Aici întâlnim și un bolnav, care de 38 de ani aștepta ajutorul.

Tratarea temei:

1. Importanța verbului „știa” (Hristos) din expresia „Știa că era bolnav de multă vreme”. Hristos (Dumnezeu) ne știe suferințele, dar se apropie să ne ajute, dacă răspundem și noi cu un DA responsabil...

2. Constatăm, însă, că răspunsul bolnavului nu e direct. Pentru că „nu are om “ (nu are pe nimeni în jurul său) , îi e teamă să spere. Singurătatea l-a făcut să fie neîncrezător în oameni. Boala cea mai mare era singurătatea, nu infirmitatea.

3. Și astăzi, omenitatea este o „floare rară” (EXPRESIA „MULTĂ LUME, PUȚINI OAMENI”)

Exemplificare: Situația pe care o arată Mitropolitul Antonie Plămădeală, când, fiind la studii în Anglia, a găsit pe multe pagini din ziarle londoneze solicitări de genul: „caut om să vorbesc cu el, să mă plimb, să vorbesc la telefon, pentru că nu am cu cine... “

Încheierea:

1. Se pare că trăim în cea mai egoistă societate de când e lumea, lume.
2. Există atâția oameni care suferă de singurătate într-o lume aglomerată. Să încercăm să aducem o mângâiere acelor, printr-o vizită, un telefon, o vorbă bună.

5. DUMINICA SAMARINENCEI

„Noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii” (Ioan 4,42)

Tema: Misionarul creștin

Introducerea:

1. Istorisirea pe scurt a pericopei.
2. Femeia samarineancă vine să ia apă naturală și primește APA CEA VIE, Hristos!

Tratarea temei:

1. Hristos ne cheamă pe fiecare dintre noi la credința în El și la o viață creștină: „Iată, Eu stau la ușă și bat; de-Mi va auzi cineva glasul și va deschide ușa, voi intra și voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3, 20) Nu trebuie decât să deschidem ușa sufletului pentru a răspunde acestei chemări.

2. În fiecare Duminică și sărbătoare clopotele bisericilor ne cheamă la Sfânta Liturghie, dar răspunsul nostru e „NU” ! „NU” pentru că preferăm să spunem că nu înțelegem Sfânta Slujbă. S-ar potrivi acea istorioară care spune că atunci când unui stareț i-a spus unui ucenic că nu înțelege Sfânta Liturghie, acesta (ucenicul) a fost îndemnat să ducă cu un coș de nuiete murdar – apă – pentru a uda plantele aflate la 100 metri depărtare. Evident, părea o muncă inutilă și, după câteva încercări, ucenicul a vrut să abandoneze. Când s-a reîntâlnit cu starețul, acesta l-a întrebat dacă a reușit în demersul său. Răspunsul a fost: „NU” , pentru că apa se scurgea printre împletituri. Dar, când starețul l-a pus să facă comparație între cum arăta coșul înainte și cum arată acum, a fost evident că, acum, coșul era curat.

Tot așa e și cu sufletul omului care vine la biserică: la început nu înțelege, dar sufletul se curățește încet.

3. Fiecare om e chemat astăzi să devină misionar în localitatea sa. Tânăr sau bătrân, femeie sau bărbat, preot sau mirean suntem chemați să dăm mărturie despre Iisus. Oriunde putem face acest lucru: în familie, la serviciu, pe stradă.

4. Să înțelegem că societatea noastră (avansată) nu va supraviețui dacă nu va renaște din punct de vedere spiritual, creștinii trebuie re – încreștinați.

Încheierea:

1. La fântâna lui Iacov a fost întâlnirea dintre setea lui Dumnezeu după sufletul omenesc și sufletul credinciosului după Dumnezeu.

2.Noua fântână a lui Iacov la care trebuie să venim e Biserica lui Hristos, cu apa cea vie a Sfintelor Taine.

6. DUMINICA ORBULUI

"Eu sunt lumina lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții" Ioan 8,12

Tema: Iisus Hristos, viața și lumina lumii

Introducerea:

Iisus Hristos – *Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat* (explicare a art. 2 din Simbolul credinței)

Tratarea temei:

- 1.Iisus Hristos – viața și lumina lumii și a trupului
- 2.Orbirea trupului și a sufletului. Pricina orbirii sufletești – atașamentul față de lumea aceasta, față de cele materiale.
- 3.Atașamentul puternic față de cele trecătoare, materiale îmbolnăvește sufletul și pierde vederea interioară.

Argumente scripturistice: Matei 6, 22-23 – *Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu atât mai mult; Matei 6, 24-25 – Nimeni nu poate să slujească la doi domni...nu poți să slujești lui Dumnezeu și lui Mamona. De aceea vă zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea?*

4.Hristos-Învățătorul – hrana și lumina minții. Adevărata lumină a minții e lumina lui Hristos, așa după cum învățații lumii ne luminează mintea cu scrierile lor.

5.Iisus Hristos – lumina și curăția inimii. O inimă neluminată de Hristos e ca o cameră neluminată de razele soarelui. Când harul divin luminează inima omului, toate ale omului strălucesc într-o lumină nouă și tainică; pizmă și ură nu mai există, ci numai milă și iubire; întristare și durere nu mai există, ci numai liniște și pace (cu tine însuși și cu aproapele tău).

Încheierea:

Rugăciune – *Hristoase, Lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești pe price om ce vine în lume, luminează-ne și sfințește-ne și pe noi păcătoșii. Revarsă peste noi lumina Ta, ca prin ea să vedem lumina cea neapropiată a feței Tale. Îndreptează pașii noștri în calea poruncilor Tale celor luminoase. Pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.*

7. DUMINICA SF. PĂRINȚI

"Trei sînt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvîntul și Duhul Sfînt și Acești trei Una sînt" I Ioan 5,7

Tema: Credința dreaptă și unitatea Bisericii

Introducerea:

1. Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I ecumenic, zi *consacrată mărturisirii* dreptei credințe și unității Bisericii (de ce?)

2. Cei 318 Sfinți Părinți, adunați în Sinodul I ecumenic de la Niceea, în anul 325, au mărturisit că Iisus Hristos este "Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel deoființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut Om; și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit."

Tratarea temei:

1. "Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului" Matei 28, 20 – legătura între Înălțarea Domnului – Duminica Sf. Părinți – Pogorârea Sf. Duh.

2. Rugăciunea arhierescă (Ioan 17, 1-13) – rugăciune pentru unitatea Bisericii, pentru comuniunea de credință și viață sfântă (tâlcuire a textului evanghelic).

3. Crezul ortodox, mărturisirea dreptei credințe a Bisericii lui Hristos.

4. Dreapta credință nu se păstrează de unul singur, în izolare, ci în comuniune de gândire, de mărturisire și de viațuire cu Biserica, precum Sfinții Părinți adunați în Sinodul de la Niceea au mărturisit împreună dreapta credință și *au respins rătăcirea sau erezia lui Arie.*

Încheierea:

1. Să rămânem credincioși Evangheliei lui Hristos și Bisericii Ortodoxe, ai cărei fii sîntem. Să cinstim Biserica Ortodoxă care ne-a născut. Să cinstim pe toți sfinții și icoanele lor ca cei ce sînt "prieteni Domnului" și se roagă pentru noi la cer. Să trăim în dragoste unii cu alții, în Biserica lui Hristos. Să păstrăm cu sfințenie dreapta credință ortodoxă, fără de care nu ne putem mântui oricâte fapte bune am avea.

2. Să ne ajute Bunul Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfinților Părinți de la Sinodul I ecumenic și ale tuturor Sfinților, *să păstrăm dreapta credință ca fiind cel mai mare dar spiritual al vieții, să creștem în ea și în sfințenia pe care ne-o dăruiește ea*, să avem bucuria de a fi ortodocși sau dreptcredincioși creștini și bucuria de a trăi în lume cu nădejdea mântuirii și a vieții veșnice. Amin!

8. DUMINICA RUSALIILOR

"Nimeni nu-l poate avea pe Dumnezeu ca Tată, dacă nu are ca Mamă Biserica" Sf. Ciprian al Cartaginei

Tema: Ziua Nașterii Bisericii Creștine

Introducerea:

1. Biserica – Maica noastră duhovnicească (după cum maica noastră ne-a născut trupește, Biserica ne-a născut duhovnicește, prin Botez)

2. De la Patimi, prin Înviere și Înălțare, la Pogorrea Sf. Duh; legătura dintre cele 3 evenimente: Biserica s-a născut în ziua Cincizecimii, pe temelia așezată prin patima și moarte lui Hristos pe Cruce, prin lucrarea Sf. Duh, trimis de El după Învierea și Înălțarea Sa.

Tratarea temei:

1. Duhul Sfânt, Mângâietorul făgăduit: *„De folos este ca Eu să Mă duc; că, de nu Mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni”* (Ioan 16, 7) și: *„Voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va trimite vouă: Duhul adevărului, Care de la Tatăl purcede”* (Ioan 15, 26).

2. Istorisirea evenimentului Pogorării Sf. Duh (Faptele Apostolilor 2); istoria Bisericii începe odată cu Rusaliile

3. Un singur praznic, cu trei nume: Pogorârea Sf. Duh, Cincizecime, Rusaliile (explicarea celor trei denumiri ale sărbătorii)

Încheierea:

Invocarea ajutorului Sf. Duh în a ne ajuta să ne mărturisim dragostea și ascultarea față de Maica noastră – Biserica și de a ne dovedi purtători ai harului prin rugăciunea *”Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre”*.

9. DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

”Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi!” Psalmi 67,37

Tema: Pe toți sfinții, pomenindu-i...!

Introducerea:

1. Duminica în care pomenim toți sfinții (cunoscuți și necunoscuți) este prima după Rusalii, Biserica voind să ne arate că Pogorârea Sfântului Duh a lucrat prin Apostoli, încât a sfințit pe orice om, dându-i posibilitatea ca, prin trăire și faptă, să ajungă la sfințenie – *”Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel ceresc desăvârșit este! Matei 5,48*

Tratarea temei:

1. Sfinții – prieteni ai lui Dumnezeu (cât au trăit pe pământ au făcut voia lui Dumnezeu) și ai noștri (sunt exemple de urmat, dar și rugători pentru noi).

2. Despre sfinți și sfințenie; sfințenia, în înțeles general (toți creștinii sunt investiți cu aura sfințeniei) și restrâns (începutul se face prin Sf. Taină a Botezului și continua prin permanentă conlucrare cu harul divin, ajungându-se la sfințenie prin faptele noastre bune)

3. Sfințenia este misiune și ideal al creștinului; *"Căutați sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu"*, Evrei 12,14, *"Fiți sfinți în toată petrecerea vieții, căci scris este: Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt!"* I Petru 1, 15-16,

4. Fiecare creștin poate deveni sfânt, urmând cuvântul Sf. Apostol Pavel: *"Fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui pentru zidirea lui"* Romani 15,2

Încheierea:

1. Fiecare dintre noi să facem din faptele noastre o treaptă spre sfințenie.

2. Să învățăm din frumusețea duhovnicească a celor pe care îi prăznuim astăzi (ei au făcut din voința lor voința lui Dumnezeu, suferința au transformat-o în jertfă, iubirea au dăruit-o necondiționat!)

Bibliografie:

Andrei, Arhiepiscopul Alba-Iuliei, *Drept învățând cuvântul adevărului Tău*, Editura Reîntregirea, Alba-Iulia, 2009

Pr. prof. dr. Vasile Gordon, *Mergând, învățați...*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2006

Pr. Petre Teodor, *Hrană și Bucurie*, Editura Parohiei Valea Plopului, jud. Prahova, 1995

Preot Valeriu Dobrescu, *Predici*, Editura Babel, Bacău, 2011

Pr. Zosim Oancea, *Popasuri omiletice la duminici și sărbători*, Editura Eikon, Cluj Napoca, 2004

Pr. Prof. Univ. Dr. Stelian Tofană, *Evangelia lui Iisus, Misiunea Cuvântului*, Editura Mega, Cluj Napoca, 2018

Pr. Nicolae Petrescu, *Omiletica, Manual pentru Seminariile Teologice*, EIMBOR, București, 1977

Diac. Laurean Mircea, *Arta predicării*, Editura Doxologia, Iași, 2015

<https://ro.scribd.com> › doc › OMILETICA-INTOCMIREA PREDICII

<https://paginadefolos.blogspot.com> › 2016/03 › etapele redactării unei predici

<https://www.noutati-ortodoxe.ro> › predica-preafericitului Parinte Patriarh Daniel

<https://doxologia.ro> › duminica-7-dupa-pasti-sfintilor-părinți de la Sinodul I

<https://basilica.ro> _perioada penticostarului
m.youtube.com _predică la Duminica a III-a după Paști

pr. prof. Nan Dacian Emilian
arhid. prof. Sirca Florin Adrian